Prima instanţă: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecătorul Sușchevici Daria
Dosarul nr. 2r-1005/25 (2-25058294-02-2r-21052025)

D E C I Z I E

05 iunie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
judecătorul: Marina Anton
Judecătorii: Dorin Dulghieru și Constantin Roșca

examinând în ordine de recurs, *fără participarea părţilor,* recursul declarat de către avocatul Goncearenco Ludmila în interesele lui Țurcan Radu,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 aprilie 2025, prin care a fost admisă parțial cererea privind eliberarea ordonanței de protecție,

în cauza civilă la cererea lui Țurcan Irina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Țurcan Radu,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 29 aprilie 2025 Țurcan Irina a depus cerere privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Țurcan Radu.

Prin cererea depusă a solicitat să fie aplicate față de Țurcan Radu, născut la *****, pe un termen de 90 de zile, următoarele măsuri:

- obligarea lui Țurcanu Radu, de a sta la o distanță de cel puțin 200 m de locul de trai al lui Turcanu Irina și copiii acesteia, pe perioada restricțiilor aplicate;

- interzicerea lui Țurcanu Radu de a vizita locuința lui Turcanu Irina situată în mun. Chișinău, str. Potîrnichii nr.65 B pe perioada restricțiilor aplicate;

- obligarea lui Țurcanu Radu de a nu contacta și comunica cu Turcanu Irina și copiii acesteia pe perioada restricțiilor aplicate prin intermediul telefonului, rețelelor de socializare, poștei, poștei electronice sau prin orice alt mod posibil;

- a aplica restricțiile stabilite de Codul de Executare față de agresorul Turcanu Radu prin monitorizarea cu GPS.

În motivarea cererii a invocat că la data de 01.06.2007, Turcanu Irina şi Ţurcanu Radu s-au căsătorit. Din căsătoria au rezultat doi copii: ***** a.n. *****şi *****a.n. *****. De o perioadă îndelungată, relațiile cu soțul s-au înrăutățit și acesta a început a se manifesta printr-un comportament violent şi anume, a însuşit actele şi are bunuri ascunse, în anexe la prezenta plângere prezentînd adresările şi bunurile care acesta le ține și încearcă să le ascundă pentru a se eschiva de la obligația sa de întreținere inclusiv și a copilului comun.

Turcanu Radu este administratorul în acte a persoanei juridice SRL „RADU TEXTIL" IDNO *****, adresa juridică mun. Chişinău, sec. Centru, str. Sitarului, 1/B, astfel, acesta, prin violență economică încearcă de multe ori să impună la acțiuni prin ceea că ultimul solicita ca victima Turcanu Irina să scrie cerere de demisie din SRL „RADU TEXTIL”, fiind angajată, cu amenințări că de altfel o concediază de la compania pe care ambii au fondat-o de la temelii, ultimul îi comunică că o va da afara din casă. De asemenea, tot Turcanu Radu a lăsat-o fără surse de intreținere, ultimul o lipseşte de mijloace financiare, o înjosește prin cuvinte injurioase și îi comunică că fără el este nimeni.

La fel, Turcanu Radu tăinuieşte inclusiv şi bunurile și actele familiei şi ascunde activitatea firmei. Ultimul face abuz de alcool și este mereu violent, fiind o persoană periculoasă social în special acesta este agresiv și în prezența fiicei comune fără careva remuşcări, fiind un exemplu extrem de negative, astfel, consideră că are nevoie de protecție imediată și eficientă, fiind victima violenței în familie.

Susține că la moment locuiește împreună cu soțul, ultimul agresând-o verbal şi fizic, acesta consumă în mod sistematic băuturi alcoolice. Temeiul faptic al instituirii ordonanței de protecție rezidă din faptul că viața în comun cu pîrîul a eşuat, în anii de căsătorie în relațiile soților s-a creat o atmosferă insuportabilă, de neînțelegere, deseori se ceartă. Turcanu Radu a comis şi comite în continuare împotriva reclamantei mai multe infracțiuni calificate conform art. 201[1] alin. (1) lit. a) şi art. 201[1] alin. (1) lit. b) Cod penal - Violența în familie (1) Acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin: a) maltratare, alte acțiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrității corporale sau a sănătății; b) izolare, intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, în acest sens fiind înaintată și o plângere către Procuratura mun. Chişinău.

La fel susține că acțiunile agresorului constau în agresiune economică, ultimul tăinuieşte banii din familie, o lasă pe victima Turcanu Irina fără bani pentru întreținere, la fel, Turcanu Radu încearcă să o lase pe Turcanu Irina fără serviciu ori aceasta activează la „Radu Textil” SRL în calitate de vânzător - totuși compania menționată este bunul comun în devălmășie. Deci este clar că ultimul

comite violență economică în familie prin impunerea voinței, intimidare, izolare, control.

De asemenea, susține că victima este în proces de desfacere a căsătoriei, partajul averii, aceasta fiind un alt motiv pentru care și agresorul manifestă un astfel de comportament. De multe ori, Turcanu Irina se simte rău din cauza acestui comportament din partea soțului său, are amețeli, întâmpină de multe ori un nivel ridicat de tensiune arterială. Starea sănătății sale atât fizice cât și psihologice a fost afectată semnificativ pentru care și este nevoită să adreseze cu ajutor la instanţa de judecată.

Este expusă violenței sistemice, deoarece aceste fapte nu sunt unicale ci în mod continuu, în acest sens relevantă este hotărâre CtEDO Vieru vs. Republica Moldova din 19.11.2024, în care a fost constată încălcarea art. 2 prin faptul că ancheta nu a luat în considerare contextul violenţei domestice pe termen lung; art. 3 cadrul juridic nu a fost suficient pentru a preveni violența fizică şi psiholigică continuă; Răspunsul autorităților a fost stereotipic și ineficient; art. 14 Cadrul legal și aplicarea sa. Atrage atenția asupra faptului de a respecta dreptul unei victime ale violenței în familie pentru a evita consecințele care în opinia ei pot fi grave şi ireversibile de a nu comite eventual vre-o infracțiune împotriva victimei Turcanu Irina.

Agresorul Turcanu Radu nu încetează nicidecum acțiunile de violență psihologică, acțiunile violente cu aplicarea forței psihologice împotriva soției sale, aceasta a părăsit domiciliul lor, fiind în continuare în frică de a nu fi supusă altor maltratări.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 aprilie 2025 a fost admisă parțial cererea lui Țurcanu Irina privind eliberarea ordonanței de protecție pentru victima violență în familie împotriva acțiunilor agresorului Țurcanu Radu.

S-a stabilit pentru Țurcanu Irina, a.n. *****, și a copiilor minori, ***** a.n. *****şi *****a.n. ***** pentru o perioadă de 20 (douăzeci) de zile următoarele măsuri de protecţie a victimei violenţei în familie, față de acţiunile agresorului Țurcanu Radu născut la ***** IDNP ***** cu ultimul domiciliu cunoscut în mun. Chişinău, str. Potîrnichii nr.65 B:

- a fost obligat Țurcanu Radu, a.n. ***** IDNP ***** de a sta la o distanță de cel puțin 200 m de locul de trai al lui Țurcanu Irina INDP: ***** şi copiii acesteia ***** a.n. *****şi *****a.n. ***** pe perioada restricțiilor aplicate;

- s-a interzis lui Țurcanu Radu de a vizita locuința lui Țurcanu Irina INDP: *****, situată în mun. Chişinău, str. Potîrnichii nr.65 B și copii acestuia ***** a.n. *****şi *****a.n. ***** pe perioada restricțiilor aplicate;

- a fost obligat Țurcanu Radu de a nu contacta și comunica cu Țurcanu Irina INDP: ***** și copiii acesteia ***** a.n. *****şi *****a.n. ***** pe perioada restricțiilor aplicate prin intermediul telefonului, rețelelor de socializare, poștei, poștei electronice sau prin orice alt mod posibil;

S-a dispus în temeiul art. 278^7 alin. (2^1) din Codul de procedură civilă, monitorizarea electronică a lui Țurcanu Radu născut la ***** IDNP ***** cu ultimul domiciliu cunoscut în mun. Chişinău, str. Potîrnichii nr.65 B, pe un termen de 20 (douăzeci) de zile;

S-a explicat victimei violenței în familie Țurcanu Irina şi agresorului Țurcanu Radu că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în prezenta ordonanţă de protecţie.

S-a remis încheierea Inspectoratului de Poliție s. Centru și Inspectoratului Național de Probațiune pentru supraveghere și executare imediată.

Solicitarea recurentului:

La 07 mai 2025, avocata Goncearenco Ludmila în interesele lui Țurcan Radu a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 aprilie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 aprilie 2025, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție.

Argumentele recursului:

În motivarea cererii de recurs, reprezentantul recurentului a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond. Or, în situația din speță Radu Țurcanu nu este agresorul ci dimpotrivă acesta este victima violenței infamiile, iar, dna Irina Țurcanu își permite să acționeze cu agresiune fizică și verbală față de Radu Țurcanu.

Susține că Țurcanu Radu și Țurcanu (Ciobanu) Irina, sunt în relații de căsătorie. În timpul căsătoriei dintre Țurcanu Radu și Țurcanu (Ciobanu) Irina au rezultat doi copii minori: *****- născută la data de *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI 0381891 și ***** - născută la data de *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere seria NA-VI 3298004.

La momentul încheierii căsătoriei, ambele părți și-au asumat în mod conștient și liber responsabilitățile ce derivă din această relație matrimonială. Totuși, pe parcursul conviețuirii, au apărut diferențe fundamentale de viziune asupra valorilor esențiale care stau la baza unei familii sănătoase. Divergențele au crescut progresiv, ajungând la punctul în care reconcilierea nu mai este posibilă, ducând la o ruptură ireversibilă a relației conjugale. În ultimul timp, comportamentul dnei Țurcanu Irina a cunoscut o deteriorare accentuată, manifestându-se prin episoade

frecvente de agresivitate verbală și conflicte repetate atât în cadrul relației de familie, cât și în interacțiunile cu alte persoane din anturajul apropiat. Relațiile dintre soți - Țurcanu Radu și Țurcanu Irina - au devenit tot mai tensionate, conflictuale și lipsite de înțelegere reciprocă, afectând în mod direct climatul familial și bunăstarea psihologică a tuturor membrilor familiei.

În această situație, constatând imposibilitatea menținerii unei căsătorii funcționale, bazată pe respect reciproc și sprijin moral, și având în vedere degradarea continuă a relației conjugale, la data de 25 aprilie 2025, Țurcanu Radu a recurs la mijlocul legal de soluționare a stării conflictuale și a depus în fața instanței de judecată o cerere de desfacere a căsătoriei.

Până la momentul înaintării cererii de chemare în judecată privind desfacerea căsătoriei, Țurcanu Radu, a încercat în mod repetat să discute cu soția sa, Țurcanu Irina, în vederea soluționării pe cale amiabilă a neînțelegerilor dintre ei și a restabilirii unui climat familial pașnic.

Dnul Radu Țurcanu și dna Irina Țurcanu au frecventat orele de terapii de cuplu la psiholog, în pofida eforturilor sale de a detensiona relațiile conjugale și de a menține un mediu echilibrat în familie, dna Irina Țurcanu a refuzat orice colaborare, manifestând în continuare o atitudine ostilă și conflictuală.

Mai mult, comportamentul acesteia a cunoscut o escaladare evidentă, devenind din ce în ce mai agresiv, atât verbal, cât și comportamental. Relațiile dintre cei doi au devenit insuportabile, fiind marcate de certuri constante, lipsă de respect, jigniri și acuzații nefondate parvenite din partea dnei Irina Țurcanu. Ulterior, după ce a fost informată despre depunerea cererii de divorț, Irina Țurcanu a început să exercite presiuni psihologice și să manifeste un comportament abuziv față de Radu Țurcanu. În acest context, au existat episoade de violență fizică, concretizate în comportamente agresive îndreptate asupra lui Țurcanu Radu precum și violență verbală și psihologică, manifestată prin insulte, amenințări, intimidări și acuzații repetate, bruscări, împinsături etc. menite să-l destabilizeze emoțional și să-l descurajeze în demersul legal inițiat. Toate aceste fapte au afectat în mod grav integritatea morală și psihologică a dlui Radu Țurcanu, precum și echilibrul emoțional al mediului familial, făcând imposibilă continuarea raporturilor de căsătorie.

La data de 25 aprilie 2025, ca urmare a comportamentului ei agresiv, a fost nevoie de a solicita intervenția colaboratorilor de poliție. Dna Irina Țurcanu, aflând despre faptul că dnul Radu Țurcanu intenționează să înainteze o acțiune în instanța de judecată privind desfacerea căsătoriei, a recurs la acțiuni violente față de acesta. Or, dl Radu este persoana care a înaintat acțiunea de desfacere a căsătoriei din motiv că nu mai suporta atmosfera negativă, violentă, plină de agresiune fizică, verbal și psihologică, manifestată de soția sa. Aceste comportamente au stârnit

teama de violență fizică și psihică, iar agresivitatea verbală a avut un impact negativ asupra stării de bine a dlui Radu Țurcanu.

În aceste circumstanțe, consideră că viața, integritatea corporală și securitatea lui Radu Țurcanu sunt expuse unui pericol real și iminent.

După ce a fost informată despre depunerea cererii de desfacere a căsătoriei, Irina Țurcanu a reacționat violent și disproporționat, începând să exercite presiuni psihologice constante asupra dlui Radu Țurcanu, însoțite de agresiuni fizice, insulte, amenințări și intimidări directe. Comportamentul violent al dnei Irina s-a manifestat inclusiv în spațiul comun de locuit cât și la data de 25 aprilie 2025, punând în pericol nu doar integritatea fizică și psihologică a lui Țurcanu Radu, dar și ordinea publică și siguranța celor din jur. Or, acțiunile de agresivitate ale dnei Irina au avut loc în loc public (pe teritoriul Pieței Centrale, la locul de muncă). Existența unui pericol iminent este demonstrată de frecvența actelor agresive, de reacțiile disproporționate ale dnei Irina Țurcanu care de facto este agresoare și de intenția clară de a continua aceste comportamente ostile, fapt ce justifică în mod cert necesitatea respingerii cererii Irinei Țurcanu privind emiterea ordonanței de protecție.

Referitor la susținerile formulate de către Irina Țurcanu, potrivit cărora Radu Țurcanu ar fi lăsat-o fără mijloace financiare și, astfel, i-ar fi aplicat o formă de violență economică, consideră că aceste afirmații sunt vădit denaturate și nu corespund realității faptice și probatorii administrate în cauză, or este important de subliniat că noțiunea de violență economică, astfel cum este reglementată de art. 2 lit. b[1]) din Legea nr. 45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, presupune privarea intenționată de mijloacele economice necesare pentru subzistență, restricționarea accesului la bunurile proprii sau la resurse financiare, cu scopul de a exercita control sau constrângere asupra victimei. Or, în prezenta cauză, nu s-a făcut dovada existenței unor asemenea acțiuni din partea dlui Radu Țurcanu.

Violență economică - privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situații de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor și resurselor comune; refuz de a susține familia; impunere la munci grele și nocive în detrimentul sănătății, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acțiuni cu efect similar.

Or, în prezenta cauză, niciunul dintre aceste criterii legale nu sunt incidente în raport cu comportamentul dlui Radu Țurcanu. Nu a fost administrată nici o probă pertinentă și concludentă care să ateste că acesta ar fi privat-o pe dna Irina Țurcanu de mijloace de existență primară, ar fi exercitat un control inechitabil asupra bunurilor comune, ori ar fi refuzat, în mod nejustificat susținerea familială.

În lipsa probatoriului cert și obiectiv care să confirme existența unor asemenea acțiuni, afirmațiile dnei Irina Țurcanu rămân simple presupuneri fără suport factologic și juridic, nefiind de natură să ducă la constatarea unei situații de violență economică, astfel cum aceasta este definită de cadrul normativ național.

În consecință, solicită respingerea acestei susțineri ca fiind neîntemeiate, în baza principiilor stabilite de art. 118 și art. 119 din Codul de Procedură Civilă, care reglementează sarcina probei și administrarea probelor în procesul civil.

Mai mult, împrejurarea invocată de partea adversă nu se coroborează cu alte probe administrate în dosar și nu reflectă o conduită de natură să întrunească elementele constitutive ale violenței economice, în sensul legislației naționale și standardelor internaționale în materie.

În ceea ce privește afirmațiile din cererea înaintată, potrivit cărora Radu Țurcanu ar fi un potențial agresor doar în considerarea faptului că este o persoană de gen masculin, subliniază că asemenea presupuneri sunt neîntemeiate și inadmisibile din punct de vedere juridic și contravin principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituția Republicii Moldova, precum și principiului nediscriminării prevăzut de art. 1 și art. 7 din Legea nr. 121/2012 privind asigurarea egalității. Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului. (2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine social (art. 16 din Constituția R.Moldova). Simpla apartenență la un anumit gen nu poate constitui prin ea însăși o prezumție de agresiune sau de comportament violent, în lipsa unor probe concrete, pertinente și concludente care să ateste un comportament abuziv. Or, în prezenta cauză, nu s-a administrat nici o probă care să dovedească existența vreunei manifestări de violență fizică, psihologică, economică sau de altă natură din partea lui Radu Țurcanu în raport cu Irina Țurcanu.

Totodată, precizează că afirmațiile privind consumul de băuturi alcoolice de către Radu Țurcanu sunt complet nefondate, or Radu Țurcanu nu consumă băuturi alcoolice, fapt care poate fi confirmat inclusiv prin martori și alte probe admisibile, iar în întreaga perioadă de conviețuire nu a manifestat un comportament violent sau abuziv față de Irina Țurcanu. Plus la toate, Irina Țurcanu nu a prezentat instanței o probă, un certificat de la Spitalul de Narcologie precum că Radu Țurcanu ar fi avut probleme de agest gen.

La fel, menționează că potrivit raportului Inspectoratului de Poliție, chestionarului de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, nivelul de risc al violenței în familie manifestată de Irina Țurcanu este „ridicat”. Violența manifestată de Irina Țurcanu este demonstrată și prin CD-uI, anexat la materialele cauzei.

În virtutea principiului prezumției de nevinovăție, prevăzut de art. 21 din Constituție și de art. 6 paragraf 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană beneficiază de prezumția de nevinovăție până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre judecătorească definitivă. Așadar, cerințele și acuzațiile formulate împotriva lui Radu Țurcanu nu pot fi primite decât în măsura în care sunt susținute de dovezi clare și incontestabile, ceea ce, în speță, nu se confirmă. Decizia instanței de a admite parțial cererea înaintată de către Irina Țurcanu, contravine acestui principiu fundamental.

Respectiv, instanța de judecată a dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză, întrucât din ansamblul probatoriu administrat rezultă în mod cert că Irina Țurcanu a manifestat comportamente agresive față de Radu Țurcanu. În mod special, probele video prezentate de către victima/recurentul Radu Țurcanu demonstrează cu claritate că Irina Țurcanu este cea care aplică lovituri în regiunea spatelui lui Radu Țurcanu și îl îmbrâncește cu forța. Aceste acțiuni — aplicarea de lovituri și îmbrâncirea — reprezintă, în mod incontestabil, forme de agresiune fizică, conform sensului uzual al termenului și în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 45 din 01.03.2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, care definesc violența fizică ca „orice lovire sau altă acțiune de natură să cauzeze suferințe fizice”.

Prin urmare, dacă astfel de acțiuni evidente de lovire și îmbrâncire nu sunt calificate de instanța de fond ca agresiune fizică, apare fireasca întrebare cu privire la ce alte manifestări, potrivit raționamentului instanței de fond, ar putea fi considerate ca reprezentând acte de violență fizică. Această neconcordanță reflectă o gravă eroare de apreciere a probelor și denotă o aplicare greșită a normelor de drept material, contrar principiilor consacrate de art. 20, 21 și 54 din Constituția Republicii Moldova privind protecția integrității fizice și securitatea persoanei, precum și dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Adresarea Ia organele poliției a fost efectuată de către Radu Țurcanu - care s-a văzut pus în situație de a solicita ajutor, protecție de pericolul acțiunilor de agresiune a Irinei Țurcanu.

Menționează că, instanța de judecată a apreciat în mod eronat și nejustificat probatoriul prezentat de către Irina Țurcanu. Astfel, probele administrate de către aceasta nu sunt însoțite de indicarea sursei de colectare, datei, orei și locului efectuării înregistrărilor sau capturilor foto. Lipsa acestor elemente esențiale contravine principiilor privind administrarea și aprecierea probelor, consacrate de Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, conform cărora orice probă trebuie să fie verificabilă sub aspectul autenticității și relevanței.

Prin urmare, instanța nu putea atribui acestor materiale o valoare probatorie relevantă și concludentă, ele neîndeplinind condițiile minime de autenticitate,

identificabilitate și pertinență, cerute de normele procesuale civile și principiile jurisprudenței constante a Curții Supreme de Justiție, potrivit cărora proba trebuie să fie nu doar admisibilă, ci și suficientă și convingătoare pentru a sta la baza soluției.

În ceea ce privește afirmațiile referitoare la calitatea sa de angajată în câmpul muncii în funcția de vânzătoare Ia SRL „Radu Textil" și pretinsa neprimire a salariului, susține că în cadrul ședinței de judecată, la întrebarea adresată de apărătoarea domnului Radu Țurcanu, avocata Ludmila Goncearenco, doamna Irina Țurcanu a recunoscut că deși activează ca vânzătoare, aceasta primește numerar direct de la cumpărători, respectiv încasările zilnice sunt gestionate de către dânsa personal. De asemenea, Radu Țurcanu a declarat în mod clar că nu verifică volumul vânzărilor efectuate și nu solicită nici un fel de dare de seamă sau predare a sumelor obținute de către doamna Irina Țurcanu în cursul unei zile de muncă.

Menționează că nu a fost prezentat nici un act de primire-predare a mijloacelor bănești prin care doamna Irina Țurcanu să fi transmis domnului Radu Țurcanu vre-o sumă de bani la sfârșitul zilei sau perioadei de muncă. Absența unor astfel de documente oficiale infirmă afirmațiile părții adverse privind lipsa de acces la veniturile generate de activitatea sa profesională.

Prin urmare, rezultă în mod logic și temeinic faptul că doamna Irina Țurcanu deține control deplin asupra veniturilor obținute și are posibilitatea de a dispune liber de acestea, neexistând nici un obstacol real sau juridic în exercitarea dreptului său de administrare și folosință a mijloacelor bănești respective.

Totodată, subliniază că doamna Irina Țurcanu este o persoană majoră, cu capacitate deplină de exercițiu, astfel încât, chiar și admițând ipotetic susținerile sale privind neprimirea salariului, era în drept și avea posibilitatea obiectivă să își caute și să accepte un alt loc de muncă, în conformitate cu principiul libertății muncii garantat de art. 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova și art. 7 din Codul muncii al Republicii Moldova.

De asemenea, domnul Radu Țurcanu a propus expres doamnei Irina Țurcanu posibilitatea de a activa în calitate de administrator al buticului, oferindu-i șansa de a-și gestiona activitatea în mod autonom. Cu toate acestea, doamna Irina Țurcanu a refuzat oportunitatea oferită, invocând faptul că nu are cine să-i asigure aprovizionarea cu marfă. Ea însăși a recunoscut în fața instanței că domnul Radu Țurcanu era persoana care asigură logistica și alimentarea cu marfă a buticului, deplasându-se frecvent peste hotarele țării pentru aceste scopuri. Această conduită reflectă nu o lipsă de posibilități economice sau restricționare a dreptului de muncă, ci opțiuni personale și lipsa de inițiativă a doamnei Irina Țurcanu, care a preferat să rămână într-o situație de dependență voluntară față de soț, în pofida alternativelor legale și practice disponibile.

Referitor la afirmațiile privind consumul de băuturi alcoolice de către domnul Radu Țurcanu, precizează că acesta a declarat în mod clar că servește băuturi alcoolice doar ocazional, în special cu prilejul sărbătorilor sau, uneori, la sfârșitul zilelor de muncă, în limite rezonabile. Afirmațiile părții adverse potrivit cărora domnul Radu Țurcanu ar fi alcoolic nu sunt susținute de nici o probă administrată în cauză. Doamna Irina Țurcanu nu a prezentat nici-un mijloc de probă concludent — cum ar fi constatări medicale, rapoarte de expertiză, declarații de martori independenți sau alte documente oficiale — care să confirme existența unei eventuale dependențe alcoolice sau a unor comportamente reprobabile asociate consumului de alcool. În consecință, aceste afirmații rămân simple susțineri ale părții adverse, fără suport probator, iar, instanța, în aplicarea principiului sarcinii probei reglementat de art. 118 Cod de procedură civilă, nu poate reține ca întemeiate fapte care nu au fost demonstrate corespunzător în cadrul procesului.

Mai mult, astfel de acuzații lipsite de suport probator pot fi calificate ca afirmații calomnioase sau strategii procesuale vădit abuzive, utilizate cu scopul de a influența în mod nejustificat percepția instanței asupra caracterului și comportamentului domnului Radu Țurcanu.

Radu Țurcanu a solicitat instituirea ordonanței de protecție exclusiv împotriva acțiunilor violente manifestate de către soția sa împotriva sa personal, nu și împotriva copiilor minori. Obiectul cererii viza strict apărarea integrității sale fizice și psihologice, în temeiul Legii nr. 45 din 01.03.2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie, și nu regimul de exercitare a drepturilor părintești.

Menționează că ambii copii minori au atât tată, cât și mamă, iar existența unei ordonanțe de protecție împotriva unuia dintre părinți nu afectează în mod automat drepturile și responsabilitățile celuilalt părinte. Potrivit Codului familiei, fiecare părinte are drepturi și obligații egale față de copii, iar exercitarea drepturilor părintești poate continua de către părintele împotriva căruia nu există măsuri restrictive.

În plus, argumentul instanței potrivit căruia copiii ar trebui să urmeze automat părintele împotriva căruia nu se instituie măsuri restrictive este eronat din punct de vedere juridic. Copiii nu sunt bunuri accesorii care să urmeze „bunul principal” în cadrul unui litigiu patrimonial sau civil. Ei sunt titulari de drepturi proprii, iar situația lor juridică trebuie analizată distinct, în funcție de interesul superior al copilului, conform Legii nr. 370/2023 privind drepturile copilului și art. 8 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului. Prin urmare, lipsa unei expuneri detaliate asupra situației copiilor în cererea de emitere a ordonanței de protecție nu constituie un motiv legal de respingere a cererii lui Radu Țurcanu, atâta timp cât nu a fost solicitată o măsură care să afecteze relațiile părinte-copil.

Termenul de declarare a recursului:

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele pricinii rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 20 aprilie 2025, iar recursul a fost înregistrat la 07 mai 2025. Astfel, prin prisma prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, instanţa de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de reprezentantul recurentului şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide recursul întemeiat și pasibil de a fi admis, iar încheierea instanței de fond casată, din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În baza art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

În conformitate cu art.27 alin. (1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanţilor la proces, în primul rînd a părţilor, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecăţii, precum şi de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea şi mijloacele procedurale de apărare.

Potrivit art.117 alin.(1) şi (2) Cod de procedură civilă, probe în pricini civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a pricinii.

În calitate de probe în pricini civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluționarea pricinii, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) și (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Din materialele cauzei Colegiul reține că la 29 aprilie 2025, în cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, victima Țurcanu Irina a depus o cerere împotriva lui Țurcanu Radu cu privire la eliberarea ordonanței judecătorești de aplicare a măsurilor de protecție victimei violenței în familie.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30 aprilie 2025 au fost stabilite măsuri de protecției pentru Țurcan Irina în interes propriu, precum și pentru copii minori, ***** și ***** pe un termen de 20 de zile începând cu 30 aprilie 2025.

La data de 07 mai 2025, avocata Goncearenco Liudmila în interesele lui Țurcanu Radu a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 aprilie 2025, solicitând casarea încheierii și ordonanței de protecție a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 30 aprilie 2025.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul costată că instanța de fond incorect a reținut starea de fapt și incorect a aplicat cadrul legal situației din speță.

Or, potrivit art. 2 Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, *violenţă în familie* – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

violenţă fizică – vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică – provocarea suferinţei psihice şi/sau a stării de tensiune, impunerea voinţei ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informaţiei şi/sau a comunicaţiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; şantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viaţa personală; gelozie; izolare prin detenţie, inclusiv în locuinţa familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinţilor şi copiilor; privare de acces la informaţie; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la reţelele de socializare; interzicere şi/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; ameninţare cu moartea ori cu vătămare a integrităţii corporale; ameninţare cu răspândirea, fără consimţământ, a informaţiei despre viaţa intimă, privată şi/sau de familie; persecutare; deposedare

de acte de identitate; afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

violenţă economică – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar;

victimă-adult – persoană adultă care a fost supusă actelor de violenţă împotriva femeilor şi/sau actelor de violenţă în familie;

victimă-copil – persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani şi care a fost supusă ori a fost martoră la acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau la acte de violenţă în familie;

agresor – persoană care comite acte de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie. În cazul sesizărilor parvenite din partea mai multor membri ai familiei, care îşi aduc învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul este determinat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: stabilirea persoanelor implicate care au acţionat în apărarea lor ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea vătămărilor şi/sau suferinţelor provocate de fiecare persoană; sesizările anterioare cu privire la actele de violenţă împotriva femeilor şi/sau de violenţă în familie;alte circumstanţe care indică iniţiatorul actelor de violenţă;

ordonanţă de protecţie – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei.

Potrivit art.3 Legii menționate, *subiecţi ai violenţei în familie sânt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sânt:*

a) <u>în condiţia de conlocuire</u>: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) <u>în condiţia de locuire separată</u>: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În conformitate cu prevederile art.13 alin.(1)-(2) al Legii sus-numite, cererea despre comiterea actelor de violenţă în familie se depune:

a) la organele de poliţie;

b) în instanţă de judecată;

c) la structura teritorială de asistenţă socială, structura responsabilă de asistenţa socială şi protecţia drepturilor copilului din municipiul Chişinău şi din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia;

d) la autoritatea administraţiei publice locale.

(2) Cererea se depune la locul:

a) de domiciliere al victimei;

b) temporar de reşedinţă al victimei dacă aceasta a părăsit domiciliul pentru a evita continuarea violenţei directe;

c) de reşedinţă al agresorului;

d) în care victima a căutat asistenţă;

e) în care a avut loc actul de violenţă.

(2^1) Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din cauză de sănătate, vîrstă, alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie poate fi depusă, în interesele victimei, de către organul de poliţie, structura teritorială de asistenţă socială/structura responsabilă de asistenţa socială şi protecţia drepturilor copilului din municipiul Chişinău şi din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia sau de procuror. Cererea pentru eliberarea ordonanţei de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia este instituită o măsură de ocrotire judiciară poate fi depusă de autoritatea tutelară locală sau de procuror şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul art.15 al Legii, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanţă de protecţie, prin care poate oferi asistenţă victimei şi copiilor ei, aplicînd agresorului următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea acesteia, excluzînd şi orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, pînă la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor aflate în posesia şi folosinţa victimei;

h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere pentru reducerea violenţei sau pentru înlăturarea ei;

j) interzicerea de a păstra şi purta armă.

Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică. În acest caz, prevederile art.271^1 din Codul de executare al Republicii Moldova nr.443/2004 se aplică în mod corespunzător.

Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligaţiei de către agresor, exprimându-şi în formă scrisă acordul în această privinţă. Ordonanţa de protecţie se comunică imediat subdiviziunii teritoriale a poliţiei şi organului de probaţiune din raza unităţii administrativ-teritoriale în care îşi are domiciliul agresorul, iar acestea, la rândul lor, asigură informarea neîntârziată a agresorului privind măsurile aplicate. În cazul eliberării ordonanţei de protecţie în privinţa copilului, este informată şi autoritatea tutelară teritorială.

În cazurile în care ordonanţa de protecţie a fost eliberată în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, interdicţiile stabilite prin ordinul de restricţie încetează odată cu aplicarea măsurilor de protecţie dispuse prin ordonanţa de protecţie.

Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de pînă la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

Aplicarea măsurilor de protecţie nu împiedică iniţierea procedurii de divorţ, partajării averii comune, decăderii din drepturile părinteşti, luării copilului fără decădere din drepturile părinteşti şi altor acţiuni prevăzute de legislaţia în vigoare.

Pe perioada acţiunii ordonanţei de protecţie în privinţa victimei cu copii, indiferent dacă copiii sunt incluşi sau nu în ordonanţa de protecţie, aceştia se vor afla cu părintele-victimă. La solicitarea părintelui-agresor, vizitarea copilului poate avea loc conform unui program aprobat de către autoritatea tutelară teritorială.

Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordonanţa de protecţie ţine de competenţa organului de poliţie şi a organului de probaţiune în modul prevăzut de lege. În cazul aplicării măsurii specificate la alin.(1) lit.j), organul de poliţie ridică imediat armele şi muniţiile de la agresor.

În conformitate cu prevederile art.278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana

însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Alin.(2) indică că cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă.

Potrivit art. 278^5 Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de *protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanţe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie.*

În conformitate cu art.278^7 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună ori de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptul de dispoziție asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei , excluzând şi orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la soluţionarea cazului, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;

g) limitarea drepturilor în priința bunurilor comune cu victima;

h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;i) interzicerea de a păstra şi purta armă.

Conform alin. (3) Cod de procedură civilă, măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 3 luni.

Raportând prevederile acestor norme la circumstanțele speței, Colegiul conchide ca neîntemeiată concluzia primei instanțe de admitere a cererii depusă de către Irina Țurcanu cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor lui Radu Țurcanu. Or, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție a fost depusă în condițile neîntemeiate şi nu se bazează pe probe, iar, instanța de judecată eronat a reţinut că Irina Țurcanu a prezentat probe cu referire la pretinsele suferințe psihice, fiind în imposibilitate reală de a le prezenta, precum şi probe care ar confirma comportamentul agresiv şi violent în acțiunile lui Radu Țurcanu față de pretinsa victimă Irina Țurcanu și a copiilor minori ***** și *****.

Din materialele cauzei Colegiul a stabilit că Radu Țurcanu și Irina Țurcanu se află în relații de căsătorie din 01 iunie 2007, astfel victima Irina Țurcanu și agresorul Radu Țurcanu sunt membri de familie.

În speță, s-a mai constatat că Irina Țurcanu și Radu Țurcanu au doi copii minori ***** născut la ***** și ***** născută la *****.

La moment, pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru se află spre examinare cauza civilă la acțiunea depusă de Țurcanu Radu împotrivalui Țurcanu Irina cu privire la desfacerea căsătoriei.

Colegiul atestă că toate alegațiile intimatei Irina Țurcanu, cu referire la faptul că anume recurentul este agresiv și toate declarațiile acesteia în cadrul cercetării judecătorești, poartă un caracter declarativ, or, în situația descrisă de presupusa victimă nu au fost prezentate careva probe, în privința recurentului Țurcanu Radu.

Astfel, Colegiul consideră că în acțiunile lui Țurcanu Radu nu se regăsesc acțiuni de violență în familie, fizice sau psihice sau economice, respectiv declarațiile expuse în cerere, dar şi întregul material probator prezentat în cauză nu a putut fi temei de emitere a ordonanţei de protecţie în privinţa intimatei şi a copiilor minori ***** ți *****.

Mai mult, în fața instanței de judecată nu sunt aduse probe din partea intimatei ce ar confirma existența pericolului de agresiune.

Este de menționat că instanţa de judecată în cazul de violenţă în familie are nevoie de probe în sensul art.118, 122 Cod de procedură civilă, şi nu-şi poate întemeia concluzia de risc iminent pe presupuneri sau pe informaţia despre anumite cazuri care au fost cu mult timp înainte şi nu pot fi dovedite.

Or, scopul eliberării ordonanţei de protecţie în cazul de violenţă în familie, constă în prevenirea unui risc real şi imediat pentru viaţa şi sănătatea victimei în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membrii de familie, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei, circumstanțe care nu se atestă în prezenta cauză.

Prin urmare, Colegiul consideră concluzia primei instanțe cu privire la

emiterea ordonanței de protecție în privința lui Țurcanu Radu drept eronată, neîntemeiată.

Or, la materialele cauzei lipsesc orice circumstanțe de fapt din care ar rezulta violența din partea lui Țurcanu Radu față de pretinsa victima Țurcanu Irina și a copiilori minori ***** născută la *****și *****născută la *****.

Prin urmare Colegiul consideră că *instanţa de judecată nu a putut să constate nici un pericol, real, iminent şi imediat din partea recurentului care ar constitui temei de admiterea cererii în sensul formulat de intimată.*

Mai mult, aspectele la care s-a referit intimata denotă cu certitudine caracterul manipulator şi calomnios al declaraţiilor acesteia.

Astfel, în condițiile în care deși din cererea petiționarei privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, rezultă că Țurcanu Radu aplică violența psihologică în privința lui Țurcanu Irina și a copilori minori ai acesteia, însă la materialele cauzei lipsește vreo probă, ce ar indica la faptul aplicării violenței, precum și existența pericolului real și iminent din partea lui Țurcanu Radu în adresa lui Țurcanu Irina și a copiilori minori, este cert că din înscrisurile administrate la materialele cauzei nu se atestă careva conduită violentă din partea pretinsului agresor.

Sintezînd cele susmenționate, instanța de recurs consideră că violenta psihologică invocată de petiționară în circumstanțele descrise, nu reflectă o violenta psihologică, în sensul prevăzut de art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violentei împotriva femeilor și a violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, *iar Țurcanu Radu nu cade sub incidența precum că ar fi agresor în sensul Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.*

În aceste circumstanțe, se pune la îndoială corectitudinea aprecierii de către instanța de judecată a situației de fapt și de drept, or potrivit prevederilor art.278[5] Cod de procedură civilă, în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele a actului de violență, ***intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție***, informația referitoare la relația dintre victimă şi agresor, circumstanțele care indică la pericolul iminent de violență în viitor, referiri la cadrul juridic pertinent, măsura/măsurile de protecție solicitate.

În această ordine de idei, Colegiul consideră că prima instanță greșit a concluzionat că Irina Țurcanu este victima violenței psihologice în familie, or argumentele victimei sunt pur declarative fără a fi prezentate în acest sens careva probe pertinente și admisibile.

Mai mult ca atât, în conformitate cu prevederile art.5 al Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, se prevede cert principiile de bază ale prevenirii şi combaterii

violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie, prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie se realizează în temeiul următoarelor principii de bază: a) legalitate; b) respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale; c) egalitate şi nondiscriminare; d) respectarea demnităţii umane; e) confidenţialitate; f) acces la justiţie; g) protecţia şi securitatea victimei; h) cooperarea autorităţilor administraţiei publice cu societatea civilă şi cu organizaţiile internaţionale; i) celeritate; j) intersecţionalitate.

Astfel, în cazurile de violență în familie, potrivit jurisprudenței CEDO, prioritate au viața şi sănătatea victimei, utile în acest sens, CEDO a accentuat că, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață şi integritatea fizică şi mentală (hotărârea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02).

Deci, la judecarea pricinilor a cărui obiect de examinare constituie cazurile de violență în familie urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior a victimei consfințit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligațiuni ale statului. Și la fel, pe principiul toleranței „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecție trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor, situație cu totul contrară în cauza dată, într-u admiterea unei asemeni cereri este necesar întotdeauna să fie prezentă o agresiune fizică, întru prezența unor vătămări corporale ale victimei, ca consecințe ale actului de agresiune, ca într-un final instanța să perceapă pericolul iminent care-l prezintă agresorul pentru victimă.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că prima instanță nu a elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, iar concluzia instanței este în contradicție cu materialele pricinii.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind vădit eronată concluzia primei instanței de admitere a cererii petiționarei Țurcanu Irina și emiterea ordonanței de protecție în privința lui Țurcanu Radu pe un termen de 20 (douăzeci) zile, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 30 aprilie 2025, soluționând problema în fond, cu respingerea cererii lui Țurcan Irina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Țurcan Radu.

În conformitate cu prevederile art. 428, art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către avocata Goncearenco Ludmila în interesele lui Țurcan Radu.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediu Centru) din 30 aprilie 2025, adoptate în cauza civilă la cererea lui Țurcan Irina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Țurcan Radu, și se soluționează problema în fond, potrivit căreia:

Se respinge, ca fiind neîntemeiată cererea depusă de Țurcanu Irina cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Țurcanu Radu.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Marina Anton

Judecătorii: Dorin Dulghieru

Constantin Roșca